

ROMÂNIA
TRIBUNALUL C
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
Operator de date cu caracter personal nr. 8470
Str. TRAIAN Nr. 31, C

Tel. 0241.617760; 0241.551.345; 0241.606591; Fax. 0241.619.628

DOSAR CIVIL NR. 3203/118/2017

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1779
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE: 26 OCTOMBRIE 2017
COMPLETUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: I-L O- D
GREFIER: I T

Pe rol soluționarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta SC P M, cu sediul în A și cu sediul ales la Cabinet avocat C C, în C, în contradictoriu cu pârâțul CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI A, cu sediul în A, ..., având ca obiect anulare act administrativ HCL NR 107/08,05,2015, 285/09,11,2015.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16.10.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta sentință civilă, dată la care instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 26.10.2017 când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberand asupra cauzei de fata, constata urmatoarele:

Prin cererea inregistrata sub nr. 3203/118/2017 pe rolul Tribunalului C, reclamanta SC P M SRL, în contradictoriu cu CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI A, a formulat, în temeiul art. 8 din Legea nr. 554/20014, Contestație împotriva Hotărârii Consiliului Local A nr. 107/08.05.2015 privind instituirea de noi taxe locale, în ceea ce privește taxa stabilită prin art. 1 al hotărârii și împotriva Hotărârii Consiliului Local A nr. 285/09.11.2015 2015 privind stabilirea taxelor și impozitelor locale pentru anul 2016, în ceea ce privește taxa pentru închirierea domeniului public sau privat pentru bărcile de pescuit, prevăzută la Anexa nr. IX a hotărârii, solicitand anularea acestora.

Motivandu-si in fapt cererea, reclamanta a aratat, in esenta, ca deține un restaurant cu specific pescăresc, situat în comuna A, Cod CAEN 5.... Justificarea prezentului demers rezultă din necesitatea de a dovedi caracterul nelegal și șicanatoriu al hotărârilor locale contestate, întrucât, începând cu anul 2012 și până în prezent, este ținta abuzurilor comise de autoritățile locale ale comunei A la inițiativa primarului C C M. Situația este de notorietate, existând un număr mare de litigii cu autoritatea locală, față de măsurile abuzive întreprinse. Punctul de pornire 1-a reprezentat „exproprierea” forțată a imobilelor pe care este amplasat restaurantul, a platformelor constituind curtea Cherhanalei A, proprietatea S F SRL, în baza a două Hotărâri de Consiliu Local pentru inventarierea bunurilor care alcătuiesc domeniul public și privat al comunei A. Intrucât asociații S F SRL și ai reclamantei sunt comuni, interesul este similar.

Cu privire la operațiunea de inventariere se efectuează deja cercetări în Dosarul nr. 102/P/2015 înregistrat la Direcția Națională Anticorupție - Serviciu Teritorial C, în acest sens, prin Ordonanța din 10.06.2015 s-a dispus continuarea urmăririi penale față de suspectul C C M pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută la art. 132 din Legea nr. 78/2000,

raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., constând în aceea că și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu privind inventarierea bunurilor aparținând domeniului privat al comunei.

Adoptarea hotărârilor ce formează obiectul prezentei contestații, realizată cu eludarea procedurilor prevăzute de lege, se înscrie în tiparul măsurilor discreționare adoptate față de reclamanta, de către autoritățile locale ale comunei A, la inițiativa primarului C C M, având în vedere că singurii potențiali destinatari ai taxelor disproporționate și lipsite de orice temei juridic stabilite prin aceste hotărâri sunt reclamanta și S F SRL.

Impotriva acestor hotărâri, reclamanta a formulat, în baza dispozițiilor art. 7 din Legea 554/2004, contestație administrativă, înregistrată la Primăria Comunei A în data de 21.11.2016, care însă nu a fost încă soluționată.

Referitor la neîndeplinirea condițiilor prevăzute de Legea nr. 52/2003 la elaborarea și emiterea HCL-urilor, reclamanta a evidențiat incidenta disp. art. 2 din Legea nr. 52/2003, care consacră trei principii pe care se întemeiază actul normativ în discuție și anume: a) informarea în prealabil, din oficiu, a persoanelor asupra problemelor de interes public care urmează să fie dezbătute de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și asupra proiectelor de acte normative; b) consultarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite, la inițiativa autorităților publice, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative; c) participarea activă a cetățenilor la luarea deciziilor administrative și în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative [...].

Prin art. 3 din aceeași lege, sunt definiți unii dintre termenii utilizați de această reglementare, astfel prin noțiunea de act normativ se înțelege acel act emis de o autoritate publică în regim de putere publică, având o aplicare generală, iar obligația de transparență înseamnă obligația autorităților administrației publice de a informa și de a supune dezbaterii publice proiectele de acte normative, de a permite accesul la luarea deciziilor administrative și la minutele ședinței publice.

În scopul îndeplinirii principiilor care guvernează această lege, prin dispozițiile art. 7 și 8 din acest act normativ s-au stabilit procedurile privind participarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite la procesul de elaborare a actelor normative și la cel de luare a deciziilor. Potrivit art. 7 alin. 1 din Legea nr. 52/2003: „în cadrul procedurilor de elaborare a proiectelor de acte normative, autoritatea administrației publice are obligația să publice un anunț referitor la această acțiune în site-ul propriu, să-l afișeze la sediul propriu, într-un spațiu accesibil publicului, și să-l transmită către mass-media centrală sau locală după caz”.

Prin prisma dispozițiilor art. 7 alin. 2 și 4 din Legea nr. 52/2003 reiese că între momentul inițierii proiectului și cel al avizării sale trebuie să existe un minim termen de 30 de zile în vederea realizării procedurii de informare a publicului, în cadrul căruia cetățenii și asociațiile legal constituite să aibă la dispoziție cel puțin 10 zile calendaristice în care să-și poată formula în scris propunerile, sugestiile sau opiniile cu privire la proiectul de act normativ.

În condițiile în care, în mod cert, aspectele reglementate prin actele în prezent contestate nu pot fi încadrate într-una dintre situațiile de excepție prevăzute la art. 6 și art. 7 alin. 13 din Legea 52/2003, care să reclame păstrarea secretului respectiv urgența adoptării lor, autoritățile locale ale comunei A aveau obligația de a parcurge toate procedurile reglementate de lege în vederea asigurării transparenței decizionale.

Astfel cum se poate observa din preambulul primelor două hotărâri, adoptarea acestora a survenit la 1-2 zile ulterior inițierii proiectelor de către primarul comunei A: HCL A nr. 107/08.05.2015 - data inițierii Proiectului de hotărâre: 06.05.2015-data adoptării hotărârii: 08.05.2015 ; HCL A nr. 90/09.04.2015 - data inițierii Proiectului de hotărâre: 08.04.2015-data adoptării hotărârii: 09.04.2015.

Pe cale de consecință, în mod evident, aceste două hotărâri au fost adoptate în mod nelegal, contrar principiilor transparenței decizionale, cu înlăturarea oricărei posibilități a persoanelor și entităților îndreptățite de a-și exprima poziția și de a participa activ la procesul deliberativ.

În ceea ce privește HCL A nr. 285/09.11.2015, al cărei proiect a fost inițiat la data de 08.10.2015, urmează ca îndeplinirea ori nu a exigențelor în discuție să fie apreciată după ce intimatul va înainta toată documentația care a stat la baza adoptării actelor normative contestate.

Autoritățile comunei A au procedat la instituirea unor taxe locale noi, pe fondul unei situații litigioase, incompatibile cu acest demers, în lipsa oricărui temei juridic și a vreunei contraprestații din partea acestora.

Prin HCL A nr. 107/08.05.2015 a fost introdusă „taxa pentru staționarea/oprirea autovehiculelor pe domeniul public și/sau privat de pe raza Comunei A”, datorată numai de agenții economici din Cartierul S M, str. M și Aleea G. Cuantumul acestei taxe este de 10 lei/2 ore pentru autovehiculele cu masa totală maximă de 3,5 tone și 50 lei/2 ore pentru autovehiculele cu masă totală de peste 3,5 tone.

Prin HCL A nr. 90/09.04.2015 a fost introdusă taxa pentru închirierea domeniului public sau privat pentru bărcile de pescuit, datorată după cum urmează: 250 lei/lună pentru barca de până la 6,5 m lungime, respectiv 1500 lei/lună pentru bărcile de peste 6,5 m lungime. Ulterior, această taxă a fost preluată de HCL A nr. 285/09.11.2015.

Instituirea acestor taxe nu a avut în vedere acoperirea costurilor vreunui serviciu corelativ pe care autoritățile locale l-ar presta față de potențialii plătitori ai acestora.

Potrivit art. 30 alin. 6 din Legea 273/2006 taxele speciale instituite de Consiliile Locale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective. În acest sens sunt și dispozițiile art. 483 alin. 3 din Legea 227/2015.

În ceea ce privește de taxa pentru staționarea/oprirea autovehiculelor, a arătat că singurele entități care funcționează în zona pentru care taxa este datorată sunt reclamanta P M SRL și G P SRL, care are deja în folosință un spațiu cu destinație de parcare fără plată amenajat de autoritățile locale. În aceste condiții, practic, singura destinatară a taxei este reclamanta, care nu beneficiază de niciun spațiu de parcare amenajat de autoritățile locale. Nu există acces pentru aceasta (ori clienții acesteia) către parcare amenajată concurentului reclamantei.

În plus, „domeniul public” ori „domeniul privat” în perimetrul str. M și Aleea G reprezintă de fapt imobilele de care a fost expropriată forțat de autoritățile locale, pe care le utilizează din 2001, respectiv 2004 și pentru care are titluri de proprietate; cu alte cuvinte este taxată pentru folosirea terenului ce este deja proprietatea sa.

Deși situația litigioasă există, aparența de legalitate cu privire la proprietatea asupra terenului în discuție este în prezent în favoarea reclamantei, SC S F și a proprietarilor D M și D L C (proprietarii „domeniului public” Aleea G - teren pe care este amplasat restaurantul P M).

În acest sens, prin Sentința civilă nr. 4733/28.04.2015, pronunțată de Judecătoria C în Dosarul nr. 11641/212/2015, rămasă definitivă prin Decizia Civilă nr. 449/15.07.2015, pronunțată de Tribunalul C, s-a dispus, pe calea ordonanței președințiale, sistarea lucrărilor privind edificarea prelinsei căi de acces „Aleea G”. S-a reținut că hotărârile locale de inventariere nu pot constitui titlu de proprietate în favoarea autorității locale.

În vederea ilustrării scopului demersurilor autorităților locale, a arătat că instituirea acestei taxe a fost precedată de amplasarea pe sectorul de drum ce trece prin fața restaurantului, a unor semne de circulație ce interzic staționarea. Aceste demersuri au fost întreprinse în jurul datei de 15.07.2016, în plin sezon estival, când zona era frecventată de un număr mare de turiști. Reclamanta a fost sesizată în acest sens de numeroși clienți care au fost sancționați de organele poliției locale pentru oprirea autovehiculelor în zonă.

În concluzie, a menționat incompatibilitatea demersurilor autorităților locale A de a institui noi taxe asupra unui imobil a cărui situație juridică este litigioasă, în condițiile în care aparența de legalitate este în favoarea reclamantei, și, mai mult decât atât, există o urmărire penală în personam în curs de desfășurare. Față de contextul arătat și având în vedere că în zonele pentru care taxa este datorată nu există niciun spațiu de parcare amenajat de autoritățile locale, menținerea efectelor actului normativ care permite perceperea acesteia se arată a fi injustă.

Cu privire la adoptarea hotărârilor în lipsa unui aviz favorabil din partea Consiliului Concurenței, necesar potrivit prevederilor art. 25 alin. 3 din Legea 21/1996, reclamanta a aratat ca, potrivit textului de lege la care a făcut referire, atunci când inițiază proiecte de acte normative care pot avea impact anticoncurențial, autoritățile administrației publice locale au obligația să solicite Consiliului Concurenței un aviz, urmând a ține cont la definitivarea proiectului de propunerile și observațiile formulate prin acesta. Din preambulul hotărârilor contestate nu rezultă îndeplinirea acestei condiții legale. Or, din prisma premiselor pe care se grefează adoptarea celor trei hotărâri cât și a tuturor celor arătate punctual în motivarea prezentei contestații, în mod cert, acestea sunt de natură a afecta poziția reclamantei P M SRL pe piața de referință, în favoarea concurentului său din aceeași zonă - G P SRL.

Cuquantumul excesiv al taxei de parcare, de pildă, este de natură a-i descuraja pe potențialii clienți, fiind puși în situația de a achita o taxă nejustificat de mare în raport de taxele percepute chiar și în marile orașe ale țării, pentru un serviciu de care nu beneficiază. Această împrejurare, incompatibilă cu dispozițiile legislației concurenței, favorizează în mod nejustificat concurentul reclamantei, ai cărui clienți nu sunt taxați pentru serviciile de parcare de care beneficiază. Mai mult, pentru concurent, autoritatea locală a amenajat parcare, fără perceperea vreunei taxe pentru folosirea și staționarea autovehiculelor. În atare condiții, legalitatea hotărârilor în prezent contestate era condiționată de prealabila lor avizare favorabilă de către Consiliul Concurenței.

De altfel, tot cu referire la cuquantumul excesiv al taxelor în discuție, a aratat că hotărârile contestate nu cuprind nicio motivare în acest sens. Nu se justifică nici de ce instituirea taxei de parcare doar pentru Cartierul S M, str. M și Aleea G ar ține de o bună administrare a teritoriului comunei, nici de ce cuquantumul acesteia diferă drastic de taxele percepute în alte zone, nici de ce taxa pentru închirierea domeniului public sau privat al comunei pentru bărcile de pescuit de peste 6,5 m lungime este într-atât de mare față de cea percepută pentru ambarcațiunile ce se încadrează în această limită.

În considerarea celor arătate, un alt motiv de nelegalitate a celor trei hotărâri, corelativ aspectelor contestate, este încălcarea principiului justei așezări a sarcinii fiscale, consacrat la art. 56 alin. 2 din Constituție. În plus, taxele au fost instituite în contextul în care nu există un titlu de proprietate al UAT A pentru trecerea în domeniul public al comunei a Aleii G, conform înscrisurilor anexate.

Pentru toate aceste considerente, reclamanta solicită anularea în tot a HCL A nr. 107/08.05.2015 și a HCL A nr. 90/09.04.2015 și anularea în parte a HCL A nr. 285/09.11.2015 2015, în ceea ce privește taxa pentru închirierea domeniului public sau privat pentru bărcile de pescuit. Totodată, solicită, în baza dispozițiilor art. 453 Cod procedură civilă, obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul de avocat.

În drept, a invocat dispozițiile art. 8 din Legea 554/2004 și pe celelalte texte de lege la care a făcut referire în cuprinsul acesteia.

În dovedirea cererii, a solicitat proba cu înscrisuri, sens în care a anexat : HCL A nr. 107/08.05.2015 privind instituirea de noi taxe locale, HCL A nr. 285/09.11.2015 privind stabilirea taxelor și impozitelor locale pentru anul 2016 și Anexa nr. IX a acesteia, Contestația administrativă formulată împotriva hotărârilor în prezent contestate și dovada înregistrării acesteia la Primăria Comunei A (Anexa 2), Ordonanța din 10.06.2015 emisă în Dosarul nr. 102/P/2015, DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE - Serviciul Teritorial C, Adresa nr. 14564/26.02.2017 și anexe, emisă de Cabinetul Viceprim-Ministru - care confirmă lipsa titlului de proprietate pentru terenul aparținând domeniului public.

În drept, a invocat dispozițiile la care a făcut referire în cerere.

Legal citat, paratul nu a depus la dosar intampinare.

Instanta a încuviințat proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Analizand actele si lucrarile dosarului, instanta retine urmatoarele:

Reclamanta deține un restaurant cu specific pescăresc, situat în comuna A, Cod CAEN 5... Asociații S F SRL și ai reclamantei sunt comuni.

Prin Hotărârea de Consiliu Local nr. 107/08.05.2015, la articolul 1, autoritatea publica locala a procedat la instituirea taxei pentru stationarea/oprirea autovehiculelor pe domeniul public si/sau privat de pe raza comunei A, cuantumul taxei fiind stabilit la 10 lei/2 ore pentru autovehiculele cu masa totala maxima autorizata de pana la 3,5 tone, 50 lei/2 ore pentru autovehiculele cu masa totala maxima autorizata de peste 3,5 tone, taxele fiind valabile doar pentru Cartierul S M, inclusiv str. M si Aleea G, com. A, jud. C.

Prin Hotărârea de Consiliu Local nr. 285/09.11.2015, autoritatea publica locala a procedat la aprobarea nivelurilor pentru valorile impozabile, cotele procentuale pentru stabilirea impozitelor si taxelor locale, cuantumul impozitelor si taxelor locale prevazute in suma fixa, precum si nivelul bonificatiei de 10% pentru plata cu anticipatie a impozitelor si taxelor datorate; creantele fiscale restante in sold la data de 31.12.2015, mai mici de 50 lei, se anuleaza; neplata impozitelor si taxelor locale reglementate prin prezenta hotarare atrage dupa sine calcularea de majorari de intarziere, in cuantumurile prevazute de actele normative in vigoare.

Prin HCL A nr. 90/09.04.2015 a fost introdusa taxa pentru inchirierea domeniului public sau privat pentru bărcile de pescuit, datorată după cum urmează: 250 lei/lună pentru barca de până la 6,5 m lungime, respectiv 1500 lei/lună pentru bărcile de peste 6,5 m lungime. Ulterior, această taxă a fost preluată de HCL A nr. 285/09.11.2015, anexa nr. IX.

Impotriva acestor hotărâri, reclamanta a formulat, în baza dispozițiilor art. 7 din Legea 554/2004, contestație administrativă, înregistrată la Primăria Comunei A în data de 21.11.2016, care însă nu a fost încă soluționată.

Referitor la neîndeplinirea condițiilor prevăzute de Legea nr. 52/2003 la elaborarea și emiterea HCL-urilor, reclamanta a evidentiat incidenta disp. art. 2 din Legea nr. 52/2003, care consacră trei principii pe care se întemeiază actul normativ în discuție și anume: a) informarea în prealabil, din oficiu, a persoanelor asupra problemelor de interes public care urmează să fie dezbătute de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și asupra proiectelor de acte normative; b) consultarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite, la inițiativa autorităților publice, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative; c) participarea activă a cetățenilor la luarea deciziilor administrative și în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative [...].

Prin art. 3 din aceeași lege, sunt definiți unii dintre termenii utilizați de această reglementare, astfel prin noțiunea de act normativ se înțelege acel act emis de o autoritate publică în regim de putere publică, având o aplicare generală, iar obligația de transparență înseamnă obligația autorităților administrației publice de a informa și de a supune dezbaterii publice proiectele de acte normative, de a permite accesul la luarea deciziilor administrative și la minutele ședinței publice.

În scopul îndeplinirii principiilor care guvernează această lege, prin dispozițiile art. 7 și 8 din acest act normativ s-au stabilit procedurile privind participarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite la procesul de elaborare a actelor normative și la cel de luare a deciziilor. Potrivit art. 7 alin. 1 din Legea nr. 52/2003: „în cadrul procedurilor de elaborare a proiectelor de acte normative, autoritatea administrației publice are obligația să publice un anunț referitor la această acțiune în site-ul propriu, să-l afișeze la sediul propriu, într-un spațiu accesibil publicului, și să-l transmită către mass-media centrală sau locală după caz”.

Prin prisma dispozițiilor art. 7 alin. 2 și 4 din Legea nr. 52/2003 reiese că între momentul inițierii proiectului și cel al avizării sale trebuie să existe un minim termen de 30 de zile în vederea realizării procedurii de informare a publicului, în cadrul căruia cetățenii și asociațiile legal constituite să aibă la dispoziție cel puțin 10 zile calendaristice în care să-și poată formula în scris propunerile, sugestiile sau opiniile cu privire la proiectul de act normativ.

Se retine ca autoritățile comunei A au procedat la instituirea unor taxe locale noi, pe fondul unei situații litigioase.

Instanta retine ca instituirea acestor taxe nu a avut în vedere acoperirea costurilor vreunui serviciu corelativ pe care autoritățile locale l-ar presta față de potențialii plătitori ai acestora.

Potrivit art. 30 alin. 6 din Legea 273/2006 taxele speciale instituite de Consiliile Locale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective, în acest sens fiind și dispozițiile art. 483 alin. 3 din Legea 227/2015.

Prin Sentința civilă nr. 4733/28.04.2015, pronunțată de Judecătoria C în Dosarul nr. 11641/212/2015, rămasă definitivă prin Decizia Civilă nr. 449/15.07.2015, pronunțată de Tribunalul C, s-a dispus, pe calea ordonanței președințiale, sistarea lucrărilor privind edificarea preținsei căi de acces „Aleea G”.

Referitor la cuantumul excesiv al taxelor în discuție, se retine că hotărârile contestate nu cuprind nicio motivare în acest sens, nejustificându-se nici de ce este necesară instituirea taxei de parcare doar pentru Cartierul S M, str. M și Aleea G, nici cuantumul acesteia esențial diferit taxele percepute în alte zone, nici cuantumul taxei pentru închirierea domeniului public sau privat al comunei pentru bărcile de pescuit de peste 6,5 m lungime.

Mai mult, instanța apreciază în speta că fiind evidentă încălcarea principiului justei așezări a sarcinii fiscale, consacrat la art. 56 alin. 2 din Constituție, cu atât mai mult cu cât taxele au fost instituite în contextul în care nu există un titlu de proprietate al UAT A pentru trecerea în domeniul public al comunei a Aleii G, conform înscrisurilor anexate.

Potrivit dispozițiilor art. 78 din Legea nr. 24/2000, actele normative ale autorităților administrației publice locale se adoptă ori se emit pentru reglementarea unor activități de interes local, în limitele stabilite prin Constituție și prin lege.

Art. 79 din același act normativ prevede ca: „(1) La elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legii, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior. (2) Reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene, precum și cele cuprinse în ordinele prefectilor sau în dispozițiile primarilor nu pot contraveni Constituției României și reglementărilor din actele normative de nivel superior”.

Disp. art. 16 alin. 1 din Legea 273/2006 privind finanțele publice locale prevede ca: „Unitățile administrativ-teritoriale au dreptul la resurse financiare suficiente, pe care autoritățile administrației publice locale le pot utiliza în exercitarea atribuțiilor lor, pe baza și în limitele prevăzute de lege”.

Din înscrisurile depuse la dosar reiese că stabilirea taxelor prin Hotărârea de Consiliu Local nr. 107/08.05.2015 și Hotărârea de Consiliu Local nr. 285/09.11.2015 s-a făcut în baza art. 30 din Legea 273/2006 privind finanțele publice locale.

Potrivit art. 30 alin. 2 din Legea 273/2006: „veniturile obținute din acestea se utilizează integral pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru înființarea serviciilor publice de interes local, precum și pentru finanțarea cheltuielilor curente de întreținere și funcționare a acestor servicii”.

Instanța retine că legiuitorul a stabilit limitele minime și maxime ale taxelor prevăzute în lege, dreptul de dispoziție al organelor administrației publice locale urmând a fi exercitat cu respectarea acestora.

Înșă, impunerea unei taxe de 10 lei/2 ore pentru autovehiculele cu masa totală maximă autorizată de până la 3,5 tone, de 50 lei/2 ore pentru autovehiculele cu masa totală maximă autorizată de peste 3,5 tone, taxele fiind valabile doar pentru Cartierul S M, inclusiv str. M și Aleea G, com. A, jud. , a unei taxe pentru închirierea domeniului public sau privat pentru bărcile de pescuit, datorată după cum urmează: 250 lei/lună pentru barca de până la 6,5 m lungime, respectiv 1500 lei/lună pentru bărcile de peste 6,5 m lungime - nu poate fi justificată de dispozițiile legii fiscale, confirmând caracterul abuziv al cuantumului acestora.

Astfel, instanța apreciază că principiul constituțional al justei așezări a sarcinilor fiscale implică un complex de condiții de care legiuitorul este ținut să le respecte atunci când instituie anumite obligații fiscale în sarcina contribuabililor. Fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă și echitabilă, astfel ca, așa cum rezultă din probele administrate în speta, acest principiu a fost nesocotit în cauza de față.

Pentru toate aceste considerente si argumente, instanta apreciaza ca cererea formulata de catre reclamanta este intemeiata, urmand a fi admisa si, pe cale de consecinta, urmand a dispune anulara Hotararii Consiliului Local A nr. 107/08.05.2015 privind instituirea de noi taxe locale, in ceea ce priveste taxa stabilita prin art. 1 al Hotararii, respectiv taxa pentru stationarea/oprirea autovehiculelor pe domeniul public si/sau privat de pe raza comunei A, precum si anulara Hotararii Consiliului Local A nr. 285/09.11.2015 privind stabilirea taxelor si impozitelor locale pentru anul 2016, in ceea ce priveste taxa pentru inchirierea domeniului public sau privat pentru barcile de pescuit, prevazuta la Anexa nr. IX a Hotararii.

In baza disp. art. 453 NCPC, instanta va obliga paratul la plata catre reclamanta a cheltuielilor de judecata in suma de 3955,6 lei (taxa judiciara de timbru si onorariu avocat).

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea formulata de catre **reclamanta SC P M**, cu sediul în A, înregistrată la Registrul Comerțului de pe lângă Tribunalul C cu nr. J13/541/2011, CUI 281433329 și cu sediul ales la Cabinet avocat C C, în C, in contradictoriu cu **paratul CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI A**, cu sediul în A, ..., in consecinta,

Dispune anulara Hotararii Consiliului Local A nr. 107/08.05.2015 privind instituirea de noi taxe locale, in ceea ce priveste taxa stabilita prin art. 1 al Hotararii, respectiv taxa pentru stationarea/oprirea autovehiculelor pe domeniul public si/sau privat de pe raza comunei A, precum si anulara Hotararii Consiliului Local A nr. 285/09.11.2015 privind stabilirea taxelor si impozitelor locale pentru anul 2016, in ceea ce priveste taxa pentru inchirierea domeniului public sau privat pentru barcile de pescuit, prevazuta la Anexa nr. IX a Hotararii.

Obliga paratul la plata catre reclamanta a cheltuielilor de judecata in suma de 3955,6 lei (taxa judiciara de timbru si onorariu avocat).

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in data de 26.10.2017, prin punerea solutiei la dispozitia partilor, prin mijlocirea grefei instantei.

**PREȘEDINTE,
I-L O- D**

**GREFIER,
I T**

Tehnored. I.-L. -D/4 ex./ 13.03.2018